

Prouinciæ Pisanæ Ordinis Sancti Augustini Electionis Pro- uincialis.

Eme, & Rme Dñe. **S** Vpplicamus prò Sanatio-
ne, quia non est dubium,
quod Electio Admodum Reuerendi Patris Magistri Valentij de iu-
re sit valida, sed dubium est vtrum sit nulla ob non exhibitam fidem
adimplementi onerum Missarum, quæ stante dubitatione intrat de
plano sanatio, quæ semper ex benignitate Sanctæ Sedis concedi-
tur, quando in formalitate tantum peccatum est, vt communiter
monent Doctores, & præcæteris Io: de Anania in cap. quod sicut,
num.7. de Elect., Baldus in cap. nihil est num.17. eodem tit., Mol-
phes. in Summ. Theolog. Moral. Tom. primo Tractat.6. cap.16.
num.158., Lezan. Oper. Moral. Tom. primo cap.15. num.89., Ca-
stellin. de Elect. cap.4. num.45., Lauor. dicto tit.4. cap.21. nu.23.,
Sperell. decis.181. num.35. & num.56., Rot. curam Coccino de-
cis.2021. num.28., & 29., & decis.2082. num. primo, & seqq. Et
hanc esse perpetuam, & inconcussam, inuiolatamque semper ad
hæc vsque tempora consuetudinem, & praxim huius Sacræ Con-
gregationis testantur Card. de Luc. de Regular. disc.1. num.94., &
seqq., & disc.11. num.12., Scopp. ad Cod. Fabr. tit.3. Explan.39.
num.12., Matt. de Causis Concistorial. sect.20. num.44., ibi ==
Verum Sacra Congregatio, quando Persona electa est idonea, &
defectus Electionis non inficit substantiam eiusdem Electionis,
vel Iustitiam, rescribere solet prò confirmatione cum clausula sup-
plentes.

Quod autem in Casu nostro dubitatio vertitur super huiusmodi nul-
litate liquet ex eo, quia licet Decretum Sacræ Congregationis
Concilij sit clarum, quod teneantur omnes, & singuli Superiores
locales in Prouincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere
attestationem, seu fidem &c. ea adiecta, & omnino adimplenda con-
ditione, quod ante præfata attestationis exhibitionem quicumque Su-
periores locales prædicti vocem actiuam, seu passiuam in memoratis
Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Atque cum Decretum loquatur de Prioribus Subditis Capitulo
Prouinciali, utique subintrat receptissima Conclusio, quod hoc
Decretum loquens de Prioribus Capitulo Prouinciali subiectis,
non compræhendit Priores Conuentus Generalitij, prout erat no-
ster Electus; Nam isti Priores non sunt Subditi Capitulo Prouin-
ciali, sed omnium eorum gestorum rationem reddere debent Pa-
tri Generali, cui immediatè sunt Subditi: Sicque in præsentì quæ-

stio nostra non est, utrum scilicet dolosa contrauentione intrat sanatio, cum quo erroneo præsupposito pertransit Pars Aduersa, sed est ut diximus utrum in Casu nostro intrant dicta Decreta Sacre Congregationis Concilij.

Et quidem, vel credimus non intrare, vel si intrant certum est, quod ab isto Casu Extranei sunt prorsus termini dolosæ contrauentionis, quod autem dicta Decreta non intrant, videtur suadere tantum Littera; quam Mens Decretorum; Littera scilicet dum verba diriguntur ad Priores Subditos Capitulo Prouinciali ad effectum, ut non exhibentes dictam fidem debitæ pænis coerceantur à Capitulo Prouinciali; prout denotant illa præmialia verba == *Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contrauenientes debitæ pænis animaduertere*, quæ certè supponunt exhibitionem faciendam coram Superiore, qui debitæ pænis possit contrauenientem punire, vnde illa verba subsequentiæ == *Et insuper teneantur omnes, & singuli Superiores Locales in Capitulis Prouincialibus exhibere attestatorem adimplementis oneris Missarum*, debent intelligi cum eodem præsupposito subiectionis Superiorum Localium Capitulo Prouinciali, prout regularitèr omnes Superiores Locales sunt subiecti Capitulo Prouinciali à quo puniri, & coerceri possunt, & propterea in Casu præfati dicta Decreta non intrant, quia nec Conuentus Florentiæ est subiectus Capitulo Prouinciali, nec Prior huius Conuentus poterat coerceri à Capitulo Prouinciali, dum immediatè agnoscit in Superiorem Reuerendissimum Patrem Generalem,

Neque obstat id, quod dicitur in contrario Restrictu §. Cum etiam, quod nempe in Bulla Innocentiana in §. Præterea enumerantur Personæ, qui Patri Generali immediatè rationem reddere tenentur, nempe Prouinciales, Vicarij, & Visitatores Prouinciarum, & proinde cum inter istos non recensentur Priores Conuentuum Generalium, ideò dicit Pars Aduersa, quod isti Capitulo Prouinciali, & non Patri Generali tenentur reddere rationem, quia clara virget Responso, animaduertendo, quod sicuti in hac parte Priores Conuentuum Generalium non exprimuntur, ita non exprimuntur in parte antecedenti, in qua paritèr nullum verbum fit de Prioribus Conuentuum Generalium, vnde in omnem Casum hic erit Casus omissus, sub generali dispositione non comprehensus iuxta communem regulam, quod nulla Lex, seu Constitutio vim sortiatur in Casu mixto, prout videre est pænès *Ruin. consl. 113. num. 7. lib. primo, Ciriac. controu. 258. num. 13., Cardinalis de Luca de Success. ab intestat. discurs. 16. num. 19., & seqq., Surd. decif. 174. num. 14., Rota decif. 458. num. 26. coram Bichio decif. 366. num. 6. part. 15. decif. 7. nu. 4. part. 17., & decif. 488. nu. 9. part. 18. Recent., & in Vitorbien. Manutentionis 14. Decembris 1699. §. Concurrente insuper coram R. P. D. Scotto,*

existentia dubitatur, necesse est quod Eminentiſſimi PP. omninò iniungant illius exhibitionem modo, & forma debita, nam hoc ſequuto ſperat P. Valentiſ ex eo conuertere telum, aduerſus ipſum P. Simonem, qui vigore illius tempore ſui Prouincialatus nihil peragendo, nec conſignando ſuo ſucceſſori, prout ad vtrumque tenebatur, vt firmavi in mea informatione circa ſinem, potiùs demonſtrabit poenas, quas ipſe ex hoc capite mereatur, quàm quod dignus ſit memoratus P. Valentiſ de aliquo ſub illius prætextu Norari.

Utrà quod tunc temporis ipſe P. Simon, qui, vt dixi, erat Prouincialis, habuit à dicto P. Valentio Priore dicti Conuentus della Selua plures recognitiones de Pipionibus, & alijs, qui prætenduntur in ſpecie deſcribere, vt aperte liquet ex illius Epistoſis, eidem P. Valentio Scriptis in gratiarum actionem *preſenti Summaria Num. 3.*, & deindè eius gratitudinem, tunc offendit cum dicto Proceſſu, & ostendit etiam modo reſuſcitando materiam, vel iam ſopitam, vel ex illius factò nullius mōmenti recognitam, quia eo non obſtante nil fieri potuit aduerſus ipſum.

Et ſecunda quod dictus P. Valentiſ à dicto P. Simone, tunc Prouinciali adeò improprie tractabatur, vt cum obligauerit quaſi ad dimittendum, ſeu renunciandum regimen dicti Conuentus della Selua, & cum fuerit ſcriptum Reuerendiſſimo P. Serano, de eo tempore Generali, vt eam acceptaret, ipſe de hoc admiratus noluit condeſcendere, non obſtantibus importunis instantijs deſuper exaduerſo factis, vt demonſtrant eius Epistoſæ, de quibus *preſenti Summ. Num. 4.*, & hoc ipſum quoque confirmat illius irrelevantiā, quia dicti P. Generalis iam agnouit Cauſas adductas non eſſe ad hunc effectum ſufficientes, *vt in eodem preſenti Summ. Num. 4.*

Et quoniam de eo tempore, iuxta dictum Partis Aduerſæ, iam aderat de medio dictus aſſertus proceſſus, qui ſupponitur compilatus anno 1702., aut de eo fuit ſcriptum memorato P. Generali, & ſub illo prætendebatur fundari renuntiatio, aut non fuit ſcriptum. Primo caſu intrat conſequentia, quod ex eo nulla ſufficiens cauſa reſultabat, & non ſolùm ipſe non valet modo obſiſtere in præſenti, ſed potiùs habet ex oppoſitio Iudicium primarij Superioris, qui ipſum nullius momenti tacite canonizauit; & ſecundo caſu magis, magisque inſurgit illius ineſſicacia, & irrelevantiā, quia inter cauſas inſinuatas, primaria eſſe debebat illa quæ ex formali figurato proceſſu reſultabat, & dùm prætermiſſa extitit illius deductio, argumentum eſt nimis clarum, quod nullam prorsus reſlexionem merebatur.

Quamvis hæc omnia dicta ſint ex abundanti, quia de iure ad effectum repellendi Electum, requiruntur diffamationes adeò clare, & conuincentes, vt notorie conſtat de delictis, ac criminibus Elec-

*Qui, iuxta Text. in Cap. cum secundum in fine de heretic. in 6. Gloss.
in can. 2. Verbo Infamia post princip. quest. 7. , & celebre Conf. Bur-
fatt. 14. num. 18. , & sequen. volum primo approbatum à Fari-
nac. de heresi quest. 189. num. 56. Garz. de benef. parte 7. cap. 8.
num. 10. Passarin. de Elect. cap. 10. num. 145.*

Merito idcirco de primo ad vltimum videtur locus instantiæ, quæ
tendit prò substinendo Electo, qui in hoc statu prò suo decore, ac
pro eius conuenientia hanc litem substinet; nam de reliquo nullas
in eo refidet ambitio gubernandi Prouinciã, cuius pacem, &
tranquillitatem ipse semper concupiuit, & ex hac ratione inuenit
contrarietatem, & odiositatem recurrentium exaduerso, cum qui-
bus renuit semper ex hoc capite vniri.

Quarè &c.

Franciscus de Roggerijs Adu. Augustinus Galaminus.

S A C R A

CONGREGATIONE

Episcoporum, & Regularium

Eius, & Rmo D. Card.

GABRIELLIO

P O N E N T E

Prouinciæ Pisanae Ordinis S. Augu-
stini Electionis Prouincialis.

P R O

Admodum R. P. Magistro Valentio
olim Priore Conuentus S. Spiritus
Florentiæ Ordinis Eremitarum
S. Augustini vltimo loco in
Prouincialem Electo.

C O N T R A

Admodum RR. PP. Magistros Flora-
uanti, & Simonem eiusdem Ordinis.

Restriktus Responsionis Facti,

& Iuris.

— Typis De Comitibus 1709

Prouinciæ Pisanæ Ordinis Sancti Augustini Electionis Pro- uincialis.

Eme, & Rñe Dñe. **S** Vpplicamus prò Sanatio-
ne, quia non est dubium,
quod Electio Admodum Reuerendi Patris Magistri Valentij de iu-
re sit valida, sed dubium est vtrum sit nulla ob non exhibitam fidem
adimplementi onerum Missarum, qua stante dubitatione intrat de
plano sanatio, quæ semper ex benignitate Sanctæ Sedis concedi-
tur, quando in formalitate tantum peccatum est, vt communiter
monent Doctores, & præcæteris *Io. de Anania in cap. quod sicut*,
num. 7. de Elect., *Baldus in cap. nihil est num. 17. eodem tit.*, *Mol-*
phes. in Summ. Theolog. Moral. Tom. primo Tractat. 6. cap. 16.
num. 158., *Lezan. Oper. Moral. Tom. primo cap. 15. num. 89.*, *Ca-*
stellin. de Elect. cap. 4. num. 45., *Lauor. dicto tit. 4. cap. 21. nu. 23.*,
Sperell. decis. 181. num. 35., & *num. 56.*, *Rot. coram Coccino de-*
cis. 2021. num. 28., & *29.*, & *decis. 2082. num. primo*, & *seqq.* Et
hanc esse perpetuam, & inconcussam, inuiolatamque semper ad
hæc vsque tempora consuetudinem, & praxim huius Sacræ Con-
gregationis testantur *Card. de Luc. de Regular. disc. 1. num. 94.*, &
seqq., & *disc. 11. num. 12.*, *Scopp. ad Cod. Fabr. tit. 3. Explan. 39.*
num. 12., *Matt. de Causis Concistorial. sect. 20. num. 44.*, ibi ==
Verum Sacra Congregatio, quando Persona electa est idonea, &
defectus Electionis non inficit substantiam eiusdem Electionis,
vel Iustitiam, rescribere solet prò confirmatione cum clausula sup-
plentes.

Quod autem in Casu nostro dubitatio vertitur super huiusmodi nul-
litate liquet ex eo, quia licet Decretum Sacræ Congregationis
Concilij sit clarum, quod teneantur omnes, & singuli Superiores
locales in Prouincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere
attestationem, seu fidem &c. ea adiecta, & omnino adimplenda con-
ditione, quod antè præfata attestationis exhibitionem quicumque Su-
periores locales prædicti vocem actiuam, seu passiuam in memoratis
Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Atamèn cum Decretum loquatur de Prioribus Subditis Capitulo
Prouinciali, vtiqùe subintrat receptissima Conclusio, quod hoc
Decretum loquens de Prioribus Capitulo Prouinciali subiectis,
non compræhendit Priores Conuentus Generalitij, prout erat no-
ster Electus; Nàm isti Priores non sunt Subditi Capitulo Prouin-
ciali, sed omnium eorum gestorum rationem reddere debent Pa-
tri Generali, cui immediatè sunt Subditi: Sicque in præsentij quæ-

stio nostra non est, vtrum stante dolosa contrauentione intrat sanatio, cum quo erroneo præsupposito pertransit Pars Aduersa, sed est vt diximus vtrum in Casu nostro intrant dicta Decreta Sacræ Congregationis Concilij.

Et quidè, vel credimus non intrare, vel si intrant certum est, quod ab isto Casu Extranei sunt prorsùs termini dolosæ contrauentionis, quod autè dicta Decreta non intrant, videtur suadere tantum Littera; quàm Mens Decretorum; Littera scilicèt dùm verba diriguntur ad Priores Subditos Capitulo Prouinciali ad effectum, vt non exhibentes dictam fidem debitæ pænis coercentur à Capitulo Prouinciali; prout denotant illa præmialia verba == *Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contrauenientes debitæ pænis animaduertere*, quæ certè supponunt exhibitionem faciendam coràm Superiore, qui debitæ pænis possit contrauenientem punire, vnde illa verba subsequentiæ == *Et insuper teneantur omnes, & singuli Superiores Locales in Capitulis Prouincialibus exhibere attestacionem adimplementi oneris Missarum*, debent intelligi cum eodem præsupposito subiectionis Superiorum Localium Capitulo Prouinciali, prout regularitèr omnes Superiores Locales sunt subiecti Capitulo Prouinciali à quo puniri, & coerceri possunt, & propterea in Casu præfati dicta Decreta non intrant, quia nec Conuentus Florentiæ est subiectus Capitulo Prouinciali, nec Prior huius Conuentus poterat coerceri à Capitulo Prouinciali, dum immediatè agnoscit in Superiorem Reuerendissimum Patrem Generalem,

Neque obstat id, quod dicitur in contrario Restrictu §. *Cum etiam*, quod nempe in Bulla Innocentiana in §. *Præterea* enumerantur Personæ, qui Patri Generali immediatè rationem reddere tenentur, nempe Prouinciales, Vicarij, & Visitatores Prouinciarum, & proinde cum inter istos non recensentur Priores Conuentuum Generalium, ideò dicit Pars Aduersa, quod isti Capitulo Prouinciali, & non Patri Generali tenentur reddere rationem, quia clara vrget Responsio, animaduertendo, quod sicuti in hac parte Priores Conuentuum Generalium non exprimuntur, ita non exprimuntur in parte antecedenti, in qua paritèr nullum verbum fit de Prioribus Conuentuum Generalium, vnde in omnem Casum hic erit Casus omissus, sub generali dispositione non comprehensus iuxta communem regulam, quod nulla Lex, seu Constitutio vim sortiatur in Casu mixto, prout videre est pænès *Ruin. consil. 113. num. 7. lib. primo, Ciriac. controu. 258. num. 13.*, Cardinalis de Luca de Success. ab intestat. discurs. 16. num. 19., & segg., *Surd. decis. 174. num. 14.*, *Rota decis. 458. num. 26. coram Bichio decis. 366. num. 6. part. 15. decis. 7. nu. 4. part. 17.*, & *decis. 488. nu. 9. part. 18. Recent. & in Vitorbien. Manusentionis 14. Decembris 1699. §. Concurrente insuper coram R. P. D. Scotto*,

existentia dubitatur, necesse est quod Eminentiſſimi PP. omnino iniungant illius exhibitionem modo, & forma debita, nam hoc ſequuto ſperat P. Valentius ex eo conuertere telum, aduerſus ipſum P. Simonem, qui vigore illius tempore ſui Prouincialatus nihil peragendo, nec conſignando ſuo ſucceſſori, prout ad utrumque tenebatur, vt firmaui in mea informatione circa finem, potiùs demonſtrabit poenas, quas ipſe ex hoc capite mereatur, quam quod dignus ſit memoratus P. Valentius de aliquo ſub illius prætextu Notari.

Ultra quod tunc temporis ipſe P. Simon, qui, vt dixi, erat Prouincialis, habuit à dicto P. Valentio Priore dicti Conuentus della Selua plures recognitiones de Pipionibus, & alijs, qui prætenduntur in ſpecie deficere, vt aperte liquet ex illius Epistolis, eidem P. Valentio Scriptis in gratiarum actionem *preſenti Summario Num. 3.*, & deinde eius gratitudinem, tunc oſtendit cum dicto Proceſſu, & oſtendit etiam modo reſuſcitando materiam, vel iam ſopitam, vel ex illius factò nullius momenti recognitam, quia eo non obſtante nil fieri potuit aduerſus ipſam.

Eſſeſcunda quod dictus P. Valentius à dicto P. Simone, tunc Prouinciali adeò improprie tractabatur, vt cum obligauerit quaſi ad dimittendum, ſeu renunciandum regimen dicti Conuentus della Selua, & cum fuerit ſcriptum Reuerendiſſimo P. Serano, de eo tempore Generali, vt eam acceptaret, ipſe de hoc admiratus noluit condeſcendere, non obſtantibus importunis inſtantijs deſuper exaduerſo factis, vt demonſtrant eius Epistolæ, de quibus *preſenti Summ. Num. 4.*, & hoc ipſum quoque confirmat illius irrelevantiæ, quia dicti P. Generalis iam agnouit Cauſas adductas non eſſe ad hunc effectum ſufficientes, *vt in eodem preſenti Summ. Num. 4.*

Et quoniam de eo tempore, iuxta dictum Partis Aduerſæ, iam aderat de medio dictus aſſertus proceſſus, qui ſupponitur compilatus anno 1702., aut de eo fuit ſcriptum memorato P. Generali, & ſub illo prætendebatur fundari renunciatio, aut non fuit ſcriptum. Primo caſu intrat conſequentia, quod ex eo nulla ſufficiens cauſa reſultabat, & non ſolum ipſe non valet modo obſiſtere in præſenti, ſed potiùs habet ex oppoſitio Iudicium primarij Superioris, qui ipſum nullius momenti tacite canonizauit; & ſecundo caſu magis, magiſque inſurgit illius inefficacia, & irrelevantiæ, quia inter cauſas inſinuatæ, primaria eſſe debebat illa quæ ex formali figurato proceſſu reſultabat, & dùm prætermiſſa exitit illius deductio, argumentum eſt nimis clarum, quod nullam prorſus reſlexionem merebatur.

Quamvis hæc omnia dicta ſint ex abundanti, quia de iure ad effectum repellendi Eleſtum, requiruntur diffamationes adeò claræ, & conuincentes, vt notorie conſtat de delictis, ac criminibus Ele-

Œi, iuxta Text. in Cap. cum secundum in fine de heretic. in 6. Gloss. in can. 2. Verbo Infamia post princip. quest. 7. & celebre Conf. Burfatt. 14. num. 18. & sequen. volum primo approbatum à Farinac. de heresi quest. 189. num. 56. Garz. de benef. parte 7. cap. 8. num. 10. Passarin. de Elect. cap. 10. num. 145.

Merito idcirco de primo ad vltimum videtur locus instantiæ, quæ tendit præ substinendo Electo, qui in hoc statu præ suo decore, ac pro eius conuenientia hanc litem substinet; nam de reliquo nulla in eo residet ambitio gubernandi Prouinciã, cuius pacem, & tranquillitatem ipse semper concupiuit, & ex hac ratione inuenit contrarietatem, & odiositatem recurrentium exaduerso, cum quibus renuit semper ex hoc capite vniri.

Quarè &c.

Franciscus de Roggerijs Adu. Augustinus Galaminus.

S A C R A
CONGREGATIONE

Episcoporum, & Regularium

Emo, & Rmo D. Card.

GABRIELLIO

P O N E N T E

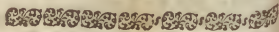
Prouinciæ Pisanæ Ordinis S. Augustini Electionis Prouincialis.

P R O

Admodum R. P. Magistro Valentio
olim Priore Conuentus S. Spiritus
Florentiæ Ordinis Eremitarum
S. Augustini vltimo loco in
Prouincialem Electo.

C O N T R A

Admodum RR. PP. Magistros Floruanti, & Simonem eiusdem Ordinis

Restrius Responsionis Facti,
& Iuris.

Prouinciæ Pisanæ Ordinis Sancti Augustini Electionis Pro- uincialis.

Eñe, & Rñe Dñe. **S** Vpplicamus prò Sanatio-
ne, quia non est dubium,
quod Electio Admodum Reuerendi Patris Magistri Valentij de iu-
re sit valida, sed dubium est vtrum sit nulla ob non exhibitam fidem
adimplementi onerum Missarum, qua stante dubitatione intrat de
plano sanatio, quæ semper ex benignitate Sanctæ Sedis concedi-
tur, quando in formalitate tantum peccatum est, vt communiter
monent Doctores, & præcæteris *Io: de Anania in cap. quod sicut,*
num. 7. de Elect., *Baldus in cap. nihil est num. 17. eodem tit.*, *Mol-*
pbes. in Summ. Theolog. Moral. Tom. primo Tractat. 6. cap. 16.
num. 158., *Lezan. Oper. Moral. Tom. primo cap. 15. num. 89.*, *Ca-*
stellin. de Elect. cap. 4. num. 45., *Lauor. dicto tit. 4. cap. 21. nu. 23.*,
Sperell. decis. 181. num. 35., & *num. 56.*, *Rot. coram Coccino de-*
cis. 2021. num. 28., & *29.*, & *decis. 2082. num. primo,* & *seqq.* Et
hanc esse perpetuam, & inconcussam, inuiolatamque semper ad
hæc vsque tempora consuetudinem, & praxim huius Sacræ Con-
gregationis testantur *Card. de Luc. de Regular. disc. 1. num. 94.*, &
seqq., & *disc. 11. num. 12.*, *Scopp. ad Cod. Fabr. tit. 3. Explan. 39.*
num. 12., *Matt. de Causis Concistorial. sect. 20. num. 44.*, ibi ==
Verùm Sacra Congregatio, quando Persona electa est idonea, &
defectus Electionis non inficit substantiam eiusdem Electionis,
vel Iustitiam, rescribere solet prò confirmatione cum clausula sup-
plentes.

Quod autem in Casu nostro dubitatio vertitur super huiusmodi nul-
litate liquet ex eo, quia licet Decretum Sacræ Congregationis
Concilij sit clarum, quod teneantur omnes, & singuli Superiores
locales in Prouincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere
attestationem, seu fidem &c. ea adiecta, & omnino adimplenda con-
ditione, quod antè præfata attestationis exhibitionem quicumque Su-
periores locales prædicti vocem actiuam, seu passiuam in memoratis
Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

At tamen cum Decretum loquatur de Prioribus Subditis Capitulo
Prouinciali, utique subintrat receptissima Conclusio, quod hoc
Decretum loquens de Prioribus Capitulo Prouinciali subiectis,
non comprehendit Priores Conuentus Generalitij, prout erat no-
ster Electus; Nàm isti Priores non sunt Subditi Capitulo Prouin-
ciali, sed omnium eorum gestorum rationem reddere debent Pa-
tri Generali, cui immediatè sunt Subditi: Sicque in præsentì quæ-

stio nostra non est, vtrum stante dolosa contrauentione intrat sanatio, cum quo erroneo præsupposito pertransit Pars Aduersa, sed est vt diximus vtrum in Casu nostro intrant dicta Decreta Sacræ Congregationis Concilij.

Et quidem, vel credimus non intrare, vel si intrant certum est, quod ab isto Casu Extranei sunt prorsus termini dolosæ contrauentionis, quod autem dicta Decreta non intrant, videtur suadere tantum Littera; quam Mens Decretorum; Littera scilicet dum verba diriguntur ad Priores Subditos Capitulo Prouinciali ad effectum, vt non exhibentes dictam fidem debitæ pænis coerceantur à Capitulo Prouinciali; prout denotant illa præmialia verba == *Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contrauenientes debitæ pænis animaduertere*, quæ certè supponunt exhibitionem faciendam coram Superiore, qui debitæ pænis possit contrauenientem punire, vnde illa verba subsequentiæ == *Et insuper teneantur omnes, & singuli Superiores Locales in Capitulis Prouincialibus exhibere attestationem adimplementi oneris Missarum*, debent intelligi cum eodem præsupposito subiectionis Superiorum Localium Capitulo Prouinciali, prout regularitèr omnes Superiores Locales sunt subiecti Capitulo Prouinciali à quo puniri, & coerceri possunt, & propterea in Casu præfati dicta Decreta non intrant, quia nec Conuentus Florentiæ est subiectus Capitulo Prouinciali, nec Prior huius Conuentus poterat coerceri à Capitulo Prouinciali, dum immediatè agnoscit in Superiorem Reuerendissimum Patrem Generalem,

Neque obstat id, quod dicitur in contrario Restrictu §. *Cum etiam*, quod nempe in Bulla Innocentiana in §. *Præterea* enumerantur Personæ, qui Patri Generali immediatè rationem reddere tenentur; nempe Prouinciales, Vicarij, & Visitatores Prouinciarum, & proinde cum inter istos non recensentur Priores Conuentuum Generalium, ideo dicit Pars Aduersa, quod isti Capitulo Prouinciali, & non Patri Generali tenentur reddere rationem, quia clara vrget Responsio, animaduertendo, quod sicuti in hac parte Priores Conuentuum Generalium non exprimuntur, ita non exprimuntur in parte antecedenti, in qua paritèr nullum verbum fit de Prioribus Conuentuum Generalium, vnde in omnem Casum hic erit Casus omissus, sub generali dispositione non comprehensus iuxta communem regulam, quod nulla Lex, seu Constitutio vim sortiatur in Casu mixto, prout videre est pænès *Ruin. consl. 113. num. 7. lib. primo, Ciriac. controu. 258. num. 13., Cardinalis de Luca de Success. ab intestat. discurs. 16. num. 19., & seqq., Surd. decif. 174. num. 14., Rota decif. 458. num. 26. coram Bichio decif. 366. num. 6. part. 15. decif. 7. nu. 4. part. 17., & decif. 488. nu. 9. part. 18. Recent. & in Vitorbjen. Manutentionis 14. Decembris 1699. §. Concurrente insuper coram R. P. D. Scotto.*

existentia dubitatur, necesse est quod Eminentissimi PP. omnino inuigilant illius exhibitionem modo, & forma debita, nam hoc sequuto sperat P. Valentius ex eo conuertere telum, aduersus ipsum P. Simonem, qui vigore illius tempore sui Prouincialatus nihil peragendo, nec consignando suo successor, prout ad vtrumque tenebatur, vt firmaui in mea informatione circa finem, potius demonstrabit poenas, quas ipse ex hoc capite mereatur, quam quod dignus sit memoratus P. Valentius de aliquo sub illius prae-textu Notari.

Utrà quod tunc temporis ipse P. Simon, qui, vt dixi, erat Prouincialis, habuit à dicto P. Valentio Priore dicti Conuentus della Selua plures recognitiones de Pipionibus, & alijs, qui prætenduntur in specie deficere, vt aperte liquet ex illius Epistolis, eidem P. Valentio Scriptis in gratiarum actionem *presenti Summario Num. 3.*, & deinde eius gratitudinem, tunc ostendit cum dicto Processu, & ostendit etiam modo resuscitando materiam, vel iam sopitam, vel ex illius facto nullius momenti recognitionem, quia eo non obstante nil fieri potuit aduersus ipsum.

Et secunda quod dictus P. Valentius à dicto P. Simone, tunc Prouinciali adeò improprie tractabatur, vt cum obligauerit quasi ad dimittendum, seu renunciandum regimen dicti Conuentus della Selua, & cum fuerit scriptum Reuerendissimo P. Serano, de eo tempore Generali, vt eam acceptaret, ipse de hoc admiratus noluit condescendere, non obstantibus importunis instantijs desuper exaduerso factis, vt demonstrant eius Epistolæ, de quibus *presenti Summ. Num. 4.*, & hoc ipsum quoque confirmat illius irreleuantiam, quia dicti P. Generalis iam agnouit Causas adductas non esse ad hunc effectum sufficientes, *vt in eodem presenti Summ. Num. 4.*

Et quoniam de eo tempore, iuxta dictum Partis Aduersæ, iam aderat de medio dictus assertus processus, qui supponitur compilatus anno 1702., aut de eo fuit scriptum memorato P. Generali, & sub illo prætendebatur fundari renunciatio, aut non fuit scriptum. Primo casu intrat consequentia, quod ex eo nulla sufficiens causa resultabat, & non solum ipse non valet modo obistere in presenti, sed potius habet ex oppositio Iudicium primarij Superioris, qui ipsum nullius momenti tacite canonizauit; & secundo casu magis, magisque insurgit illius inefficacia, & irreleuantia, quia inter causas insinuat, primaria esse debebat illa quæ ex formali figurato processu resultabat, & dum prætermissa extitit illius deductio, argumentum est nimis clarum, quod nullam prorsus reflexionem merebatur.

Quamuis hæc omnia dicta sint ex abundanti, quia de iure ad effectum repellendi Eleum, requiruntur diffamationes adeò claræ, & conuincentes, vt notorie constat de delictis, ac criminibus Ele-

Et, iuxta *Text. in Cap. cum secundum in fine de heretic. in 6. Gloss. in can. 2. Verbo Infamia post princip. quest. 7. & celebre Conf. Bursatt. 14. num. 18. & sequen. volum primo approbatum à Farnac. de heresi quest. 189. num. 56. Garz. de benef. parte 7. cap. 8. num. 10. Passarin. de Elect. cap. 10. num. 145.*

Merito idcirco de primo ad vltimum videtur locus instantiæ, quæ tendit præ substinendo Electo, qui in hoc statu præ suo decore, ac pro eius conuenientia hanc litem substinet; nam de reliquo nulla in eo residet ambitio gubernandi Prouinciã, cuius pacem, & tranquillitatem ipse semper concupiuit, & ex hac ratione inuenit contrarietatem, & odiositatem recurrentium ex aduerso, cum quibus renuit semper ex hoc capite vniri.

Quare &c.

Franciscus de Roggerijs Adu. Augustinus Galaminus.

S A C R A

CONGREGATIONE

Episcoporum, & Regularium

Eius, & Rmo D. Card.

GABRIELLIO

P O N E N T E

Prouinciæ Pisanae Ordinis S. Augustini Electionis Prouincialis.

P R O

Admodum R. P. Magistro Valentio
olim Priore Conuentus S. Spiritus
Florentiæ Ordinis Eremitarum
S. Augustini vltimo loco in
Prouincialem Electo,

C O N T R A

Admodum RR. PP. Magistros Florantem, & Simonem eiusdem Ordinis.

Restriatus Responsionis Facti,

& Iuris.

— Typis De Comitibus 1709